

Ewangelia Jana

Глава 12

1. За шість днів до Пасхи Ісус прийшов до Витанії, де був Лазар, [що помер], якого Ісус воскресив із мертвих. 2. Влаштували йому там вечерю, а Марта служила. Лазар був одним із тих, що були з ним при столі. 3. Марія, взявши літру мира - із справжнього дорогоцінного наряду, - помазала Ісусові ноги і своїм волоссям обтерла їх. Дім наповнився пахощами мира. 4. Каже один з його учнів, Юда [Симонів] Іскаріотський, який мав його видати: 5. Чому б не продати це миро за триста динаріїв і не роздати бідним? 6. Він сказав це не тому, що журився бідними, але що був злодієм і, маючи калиту, носив те, що вкидали. 7. Сказав Ісус: **Лиши її, це вона на день мого похорону зберегла:** 8. **бідних завжди з собою маєте, мене ж - не завжди маєте.** 9. Довідалось багато юдеїв, що він там, і прийшли не тільки задля Ісуса, а й щоб побачити Лазаря, якого він воскресив із мертвих. 10. Архиєреї змовилися, щоб і Лазаря вбити, 11. бо багато через нього відходило від юдеїв і вірило в Ісуса. 12. Другого дня багато народу, що прийшло на свято, почувши, що Ісус іде до Єрусалима. 13. Взяли віття з пальм і вийшли йому назустріч і вигукували, [кажучи]: Осанна! Благословенний, хто йде в ім'я Господнє! Цар Ізраїлю! 14. А Ісус, знайшовши осли, сів на нього, - згідно з написаним: 15. Не бійся, дочко Сіонська! Ось Цар твій іде, сидячи на ослі молодому. 16. Його учні спочатку не зрозуміли цього. Але коли прославився Ісус, тоді згадали, що це було про нього написане, і це йому зробили. 17. Свідчили люди, які були з ним, коли він викликав Лазаря з гробу і воскресив його з мертвих. 18. Тому і зустрів його натовп, бо почув, що він учинив це чудо. 19. Фарисеї гомоніли між собою: Дивіться, нічого не вдієте: весь світ пішов за ним. 20. Деякі з тих, що прийшли на поклін у свято, були греки. 21. Вони підійшли до Пилипа, що був з Витсаїди Галилейської, і благали його, кажучи: Пане, хочемо бачити Ісуса. 22. Приходить Пилип і каже це Андрієві; йдуть Андрій з Пилипом і повідомляють Ісусові. 23. Ісус сказав їм у відповідь: **Прийшла година прославитися Людському Синові.** 24. **Щиру правду, щиру** кажу вам, якщо зерно пшениці, впавши на землю, не вмере, воно залишиться одне. Якщо ж умере, - принесе багато плодів. 25. **Хто любить душу свою, погубить її; хто ж ненавидить душу свою в цьому світі, той збереже її у вічному житті.** 26. **Якщо хто мені служить, хай іде за мною, і де я є, там і буде мій слуга.** 27. **Якщо хто мені служить, його пошанує [мій] Батько.** 27. Нині душа моя стривожена. І що скажу? Батьку, врятуй мене від цієї години! Але ж задля цього я і прийшов - на цю годину. 28. **Батьку, прослав своє ім'я.** Почувся тоді голос з неба: І прославив я - і знову прославлю. 29. А юрба, що стояла і чула його, говорила: Це був грім. Інші казали: То ангел до нього заговорив. 30. Відповів Ісус і сказав: **Не для мене був цей голос, а для вас.** 31. **Нині настав суд цьому світові і нині князь цього світу буде вигнаний геть.** 32. **Якщо я буду піднесений від землі, то притягну всіх до себе.** 33. Говорив це, зазначаючи, якою смертю мав умерти.

34. Відповіли йому з юрби: Ми чули із закону, що Христос перебуває вічно. А ти кажеш, що треба, аби піднісся Людський Син? Хто він, цей Людський Син? **35.** Тоді сказав їм Ісус: **Ще трохи часу світло є між вами. Ходіть, доки маєте світло, щоб вас не огорнула темрява; і хто ходить у темряві, не знає, куди йде.** **36.** Доки маєте світло, вірте у світло, щоб були ви синами світла. Сказавши це, Ісус відійшов і сховався від них. **37.** Хоч він зробив перед ними стільки чуд, - не вірили в нього, **38.** - щоб збулося слово пророка Ісаї, яке він сказав: Господи, хто повірив тому, що чули від нас? І кому відкрилася Господня правиця? **39.** Не могли вірити ще й тому, як казав Ісая, **40.** що засліпив їхні очі, закам'янив їхні серця, щоб не бачили очима, не розуміли серцем і не навернулися, і уздоровлю їх. **41.** Це сказав Ісая, коли побачив славу його й заговорив про нього. **42.** Одначе і багато можновладців повірило в нього, але через фарисеїв не признавались. щоб не бути вигнаними з синагоги; **43.** полюбили бо людську славу більше, ніж Божу славу. **44.** Ісус підніс голос і сказав: **Хто вірить у мене, - той не в мене вірить, а в того, що мене послав.** **45.** **А хто бачить мене, той бачить того, що мене послав.** **46.** Я - світло, що прийшло у світ, щоб кожний, хто вірить у мене, не перебував у темряві. **47.** Якщо хто почує мої слова і не збереже, я його не суджу: бо я не прийшов, щоб судити світ, але щоб спасти світ. **48.** Хто зрікається мене й не приймає моїх слів, той має свого суддю: слово, яке я сказав, - воно судитиме його останнього дня. **49.** Бо не від себе я говорив, а Батько, який послав мене, - це він дав мені заповідь, що маю сказати і що говорити. **50.** І знаю, що його заповідь - це вічне життя. Що я кажу, то так кажу, як сказав мені Батько.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса